

От. Елате, дѣца мои! да Ва цѣлуна. а сега гдѣ отхождате?

Дѣца. Въ поварица-та (ахчійница-та), за да помогнѣме на майка си да ни направи ястіе-то, да умысле паницы-те, да донесеме вода, и все друго що треба. (*)

От. Да, дѣца мои! помагайте на майка си: защото ще дойде время щото отъ старость и отъ безсиліе-то си не ще да може да Ви слугува; и тогда треба Вые да готвите и да струвате все що е нужно у дома; и нищо да не учакувате отъ слугы-те, но да сте истинни Господари; всичко треба да знаете за да не Вы мамятъ слуги-те и освенъ това на всякій случай, и на всяко мѣсто, гдѣ-то ся случите, Вые не ще да имате потреба отъ слуга кога-то знаете да владете огнь сами, да гответе

си, и да товарятъ учителю сичкій товаръ на воспитаніе то, но треба и они сами всякъ день да испытуватъ свон-те сынове, и да не имъ дотягиватъ тѣхни-те выкове, и да ги насилаватъ да идатъ въ училище-то. Дѣте-то и юноша-та, колко-то по вече ся сбиратъ съ чужды дѣца, и съ други юношы толко по вече развращаватъ правы-те си; и родители-те нека внимаваатъ и да немыслятъ че колкото по вече ся мае дѣте-то въ училище-то толко по вече ся ползува.

(*) Родители-те треба да обучаватъ дѣца-та за да струватъ нѣкон легки работы, за да ставатъ лесно-движими, и способни на тѣлесны-те си ставы, и изобрѣтатели.